

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/143/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119341070
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119341070.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: Zafirka, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 982 668, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Krasovského 15, 851 01 Bratislava, IČO: 00 653 501, v konaní o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 117,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25. septembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25. septembra 2020 v napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a vo výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania **z r u š u j e a v r a c i a** vec v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výkonom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 117,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výkonom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výkonom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,97 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby okresný súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 117,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 117,- EUR od 23.03.2019 až do zaplatenia. Na odôvodnenie žalobou uplatneného práva uviedol, že dňa 16.11.2018 došlo v Kotrčinej Lúčke, okres Žilina, k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky TOYOTA Yaris, EČV: ZA658FI, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená V. D. (ďalej len „poškodená“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v tomto čase poistené u žalovaného. Poistná udalosť bola zaevidovaná pod č. 4800853818. Poškodený nechal vykonať opravu svojho motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzatvorenie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 12/2019 zo dňa 04.02.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Hyundai i20, EČV: BL344OV. Po ukončení doby prenájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0182019 zo dňa 15.02.2019, splatnú toho istého dňa, v sume 498,- EUR, ktorá suma bola fakturovaná za obdobie od 04.02.2019 do 15.02.2019, t.j. 12 dní, výška denného nájomného bola v sume 39,- EUR s tým, že v sume prenájmu bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie vozidla v sume 30,- EUR. Poškodený postúpil dňa 15.02.2019 svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla v sume 458,- EUR na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 15.02.2018. Dňa 07.03.2019 bola na účet žalobcu pripísaná suma 381,- EUR, pričom krátenie uplatneného poistného plnenia zo strany žalovaného nebolo ničím odôvodnené. Náklady v sume 498,- EUR boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, nakoľko po uvedení do užívania poškodeného motorového vozidla. Pripísaním platby na účet žalobcu možno predpokladať, že zo strany žalovaného došlo ku skončeniu šetrenia poistnej udalosti najneskôr ku dňu 07.03.2019. So

zvýškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 23.03.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok spočíva v rozdielne sumy 498,- EUR a poskytnutého poistného plnenia vo výške 381,- EUR.

2. Proti platobnému rozkazu, ktorý vo veci v upomínacom konaní vydal Okresný súd Banská Bystrica, podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor, v ktorom argumentoval, že nárok žalobcu považuje za nepodložený a nepreukázaný. Žalobca v žalobe popísal skutkový dej, vznik škodovej udalosti a vyplatenie poistného plnenia vo výške 381,- EUR. Tieto skutočnosti nerozporoval. Žalobca však v žalobe nespomenul a k žalobe nepredložil faktúru za opravu predmetného motorového vozidla. Faktúra č. 19010647 za opravu predmetného poškodeného vozidla patriaceho poškodenej bola vystavená dňa 12.02.2019 s rovnakým dátumom dodania tovaru alebo služby. Nič teda nebránilo poškodenej prevziať si vozidlo zo servisu a naďalej nevyužívať náhradné motorové vozidlo. Žalovaný preto správne konal, keď nepriznal poistné plnenie za jeho užívanie za dni 13. až 15.02.2019. V prípade, ak by žalobca uvádzal, že prevzatie vozidla zo servisu dňa 13.02.2019 nebolo možné vzhľadom k tomu, že servis požiadal a čakal na krycí list, žalovaný k tomuto uviedol, že vystavenie krycieho listu je len obchodnoprávnou dohodou medzi servisom a zákazníkom servisu, krycí list neupravuje ani zákon. Žalovaný mal za to, že faktúra č. 19010647 priložená k žalobe nebola poškodenou uhradená, a preto škoda v zmysle právnej teórie nevznikla a táto „domnelá“ pohľadávka nemohla byť ani postúpená. Preto žalovaný rozporoval vecnú aktívnu legitímáciu. Za týmto účelom navrhol vypočúť poškodenú. Žalovaný ďalej rozporoval žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania odkazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, v zmysle ktorého by poisťovňa mala platiť úrok z omeškania len v prípade, ak si nesplní povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, ktorá povinnosť bola žalovaným splnená najneskôr listom zo dňa 06.03.2019. Sankcia v podobe úrokov z omeškania (§ 11 ods. 8 predmetného zákona) je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti. Nie je relevantné ako mala (mohla) poisťovňa poistnú udalosť vybaviť.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že medzi stranami nebol sporný skutkový stav týkajúci sa vzniku poistnej udalosti dňa 16.11.2018, prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným (právnym predchodcom žalobcu) a čiastočného poistného plnenia poskytnutého žalovaným pred podaním žaloby. Obrana žalovaného spočívala v námietke týkajúcej sa absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to v nadväznosti na nezaplatenie faktúry č. 19010647 (žalovaný mal zrejme na mysli faktúru č. 0182019 na sumu 498,- Eur) poškodeným, a preto neexistencie pohľadávky z titulu náhrady škody, ktorá by mohla byť predmetom postúpenia. Okresný súd na margo tejto argumentácie poukázal na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15.2.2019 uzatvorenú medzi poškodeným - pani V. D. (postupcom) a žalobcom (postupníkom), v ktorej zmluvné strany vymedzili predmet postúpenia, a to peňažnú pohľadávku poškodeného v sume 498,- Eur voči žalovanému z titulu jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie motorového vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 16.11.2018, ktorú poškodený vrátane príslušenstva postúpil odplatne na žalobcu, ktorá odplata zodpovedá výške faktúry č. 0182019 na sumu 498,- Eur za prenájom vozidla poškodenému s tým, že tieto vzájomné nároky „na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo“ sa podpisom zmluvy započítavajú. Podľa okresného súdu je na takto koncipovaný dvojstranný úkon potrebné nazerať komplexne, nie izolovane, keď v danom prípade došlo súbežne k odplatnému postúpeniu pohľadávky a započítaniu nájomného s odplatou za postúpenie pohľadávky, teda aj k reálnej úhrade nájomného za užívanie náhradného motorového vozidla poškodeným. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline vo veci 13Cob/222/2019 je takúto zmluvu nevyhnutné hodnotiť v celosti jej obsahu a nie je možné na ňu nazerať len izolovane podľa jednotlivých bodov tejto zmluvy. Pokiaľ žalovaný navrhol vypočúť poškodeného za účelom zistenia reálneho vykonania úhrady predmetnej faktúry, poukázal okresný súd na rozsudok Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 10Co/104/2019, podľa ktorého by pri striktnom prístupe k výkladu práva bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky tie isté peniaze za nájom náhradného vozidla vrátil. Podľa okresného súdu tak žalovaným uplatnenú procesnú obranu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo potrebné považovať za nedôvodnú, pretože došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“) v spojení s § 442 ods. 1 OZ. Okresný súd dal v tomto smere do pozornosti aj ďalšiu rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Žiline.

4. Žalovaný ďalej opierajúc sa o faktúru vystavenú za opravu motorového vozidla poškodeného namietal z nej vyplývajúci dátum dodania tovaru/služby dňa 12.2.2019 v spojení s možnosťou poškodeného prevziať si opravené vozidlo zo servisu v tento deň a naďalej nevyužívať náhradné motorové vozidlo, ktoré poškodený užíval od 4.2.2019 do 15.2.2019. Podľa žalovaného tak bol správny jeho postup, keď nepriznal poisťné plnenie od 13.2.2019 do 15.2.2019, pričom zároveň nie je možné viazať prevzatie opraveného vozidla zo servisu až na vystavenie krycieho listu, pretože krycí list je len obchodnoprávnou dohodou medzi servisom a zákazníkom a neupravuje ho zákon. Žalovaný tak rozporoval výšku uplatnenej pohľadávky. Okresný súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný vôbec neakceptuje reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania, ale práve v dôsledku konania zavineného osobou povinne zmluvne poistenou u žalovaného, vylúčený z užívania svojho motorového vozidla a že poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu zotrvania vozidla v servise. Podľa žalobcu bol poškodený po vykonaní prác na vozidle informovaný servisom o možnosti vyzdvihnutia opraveného vozidla, čo aj bezodkladne urobil a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo servisom vydané. Žalobca v tomto smere poukázal na listinné dôkazy, a to čestné prehlásenie obchodnej spoločnosti AT a.s., prevádzkujúcej autoservis, z ktorého vyplývalo, že vozidlo poškodeného bolo poškodenému odovzdané ihneď po vykonaní opravy a vystavení krycieho listu žalovaným dňa 15.2.2019, pričom sa toto vozidlo za účelom opravy v servise nachádzalo od 4.2.2019. Zároveň okresný súd poukázal na čestné prehlásenie poškodeného o obmedzení v užívaní poškodeného motorového vozidla a nevyhnutnosti (účelnosti) prenájmu náhradného motorového vozidla po dobu jeho zotrvania v oprave. Okresný súd v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 13Cob/46/2019. Pokiaľ by bolo polemizované o poslednom dni prenájmu 15.2.2019, kedy bolo opravené motorové vozidlo poškodenému odovzdané, podotkol okresný súd, že aj prevzatie opraveného vozidla si vyžaduje určitý časový priestor a koordináciu s ďalšou osobou, keď poškodený sa musí do servisu dopraviť práve na náhradnom vozidle a po prevzatí svojho vozidla z opravy musí s touto ďalšou osobou dopraviť náhradné vozidlo späť k žalobcovi.

5. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaný (poznámka krajského súdu správne malo byť zrejme uvedené žalobca) si v konaní uplatnil úrok z omeškania. Podľa okresného súdu zakladá zákon č. 381/2001 Z.z. v § 11 ods. 8 osobitný nárok poškodeného na zaplatenie úrokov z omeškania od poisťovateľa, ak tento nespĺní povinnosť podľa § 11 ods. 6 v lehote troch mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, buď skončiť prešetrovanie a poskytnúť poisťné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol takéto plnenie poskytnúť, resp. pre ktoré ho znížil. Okresný súd vyslovil názor o nedôvodnosti tohto nároku, keď v konaní nebolo jednoznačne preukázané, kedy žalobca žalovanému zaslal relevantné dokumenty týkajúce sa škodovej udalosti z titulu prenájmu motorového vozidla, a teda kedy si skutočne uplatnil nárok u žalovaného. Samotný žalobca v žalobe uvádza, že k uplatneniu došlo listom zo dňa 15.2.2018 a následne vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že žalovanému dňa 15.2.2019 oznámil postúpenie pohľadávky. Z obsahu spisového materiálu ani z listiny označenej ako Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 15.2.2019 však nevyplýva, kedy mala byť táto žalovanému doručená. Pokiaľ by aj okresný súd považoval dátum 15.2.2019 za deň uplatnenia nároku žalobcu na plnenie z titulu poisťnej udalosti u žalovaného, tak podľa okresného súdu si žalovaný splnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 predmetného zákona Oznámením o výške poisťného plnenia zo dňa 6.3.2019 s tým, že nasledujúci deň bolo žalobcovi aj pripísané čiastočné poisťné plnenie v sume 381,- Eur, teda plnenie krátené o sumu 117,- Eur. Preto nebolo dôvodné vyhodnotiť, že žalovaný nespĺnil zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 tohto zákona, a preto neboli naplnené zákonné predpoklady pre vznik práva žalobcu požadovať okrem istiny aj úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 tohto zákona. Podľa § 11 ods. 7 predmetného zákona je žalovaný v danom prípade povinný poskytnúť poisťné plnenie až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, z ktorého dôvodu by sa tak žalovaný mohol dostať do omeškania až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím - zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody v lehote určenej vo výroku rozhodnutia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Úspech žalobcu predstavovala priznaná istina a na druhej strane úspech žalovaného predstavoval zamietnutý úrok z omeškania, ktorý okresný súd vyčíslil ku dňu vyhlásenia rozsudku. Čistý úspech žalobcu potom predstavoval 85,97 %, v ktorom rozsahu mu okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

6. Proti rozsudku okresného súdu, a to proti výrokom II. a III., podal odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podľa žalobcu nie je možné považovať záver prvoinštančného súdu vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania za správny, pretože napadnutý

rozsudok trpí vo vzťahu k tomuto nároku skutkovými vadami. Okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ zamietol tento nárok žalobcu z dôvodu, že žalovaný si splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj len „zákon o PZP“). K predmetnej poistnej udalosti došlo dňa 16.11.2018 a žalobca si náhradu škody u žalovaného z titulu postúpenej pohľadávky uplatnil podaním zo dňa 15.2.2019. Je pravdou, že dňa 7.3.2019 bolo na účet žalobcu pripísané poistné plnenie vo výške 381,- Eur. K tomuto však žalobcovi nebolo zaslané nijaké písomné oznámenie, resp. vysvetlenie krátenia dôvodov poistného plnenia. Z predložených listinných dôkazov a argumentácie žalovaného síce vyplýva, že vyhotovil oznámenie o výške poistného plnenia datované dňa 6.3.2019, toto však bolo adresované poškodenej V. napriek tomu, že podaním zo dňa 15.2.2019 poškodená žiadala žalovaného, aby ďalej komunikoval ohľadom náhrady škody priamo so žalobcom. Žalovaný zároveň nepreukázal, že predmetné oznámenie bolo poškodenej skutočne doručené. Postúpením pohľadávky prešli na žalobcu všetky práva poškodeného súvisiace s postúpenou pohľadávkou, čo bolo žalovanému riadne oznámené podaním zo dňa 15.2.2019. Možno dospieť k záveru, že v danom prípade žalovaný žalobcu nijakým spôsobom nevyrozumel o ukončení šetrenia poistnej udalosti a o dôvodoch odopretia poistného plnenia. Žalovaný si tak nesplnil povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, preto je rozhodnutie NS SR vo veci sp.zn. 3Cdo/145/2017, na ktoré žalovaný poukazoval, na daný prípad neaplikovateľné a je namieste, aby žalobcovi boli podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP priznané tiež úroky z omeškania.

7. Nad rámec uvedených skutkových pochybení sa žalobca domnieva, že záver okresného súdu ohľadom úroku z omeškania vychádza tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci, spočívajúceho v nesprávnej interpretácii ustanovenia § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP. Podľa žalobcu ukončenie prešetrovania poistnej udalosti v stanovenej lehote nezbavuje žalovaného zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splnosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 tohto zákona v spojení § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné priznať úroky z omeškania, by bol v rozpore s účelom zákona o PZP, ktorého zmyslom nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne často bez relevantných právnych dôvodov a bez rizika sankcie v podobe úrokov z omeškania. V danej súvislosti poukázal žalobca na názory vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 9Co/73/2020 a sp.zn. 8Co/132/2019, kde pri obdobných skutkových okolnostiach bol priznaný žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca tak žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 117,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 23.3.2019 do zaplatenia a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 379 písm. a), § 380 ods. 1 CSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a vo výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

10. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Žalobca podaným odvolaním napadol rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a vo výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania. Žalobca pritom

argumentoval nesprávnymi skutkovými zisteniami okresného súdu vo vzťahu k zaslaniu písomného oznámenia, resp. vysvetlenia krátenia poistného plnenia, a tiež nesprávnym právnym posúdením vo vzťahu k interpretácii ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP. Okresný súd k uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania ako príslušenstva uplatnenej pohľadávky na zaplatenie sumy 117,- Eur v ods. 11. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že nebolo dôvodné vyhodnotiť, že žalovaný si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP so záverom, že vo veci tak neboli naplnené zákonné predpoklady pre vznik práva žalobcu požadovať okrem istiny aj úroky z omeškania.

13. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom hodnotení. Jeho význam spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, z ktorého potom vychádza a aplikuje naň konkrétnu právnu normu, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci, je jednou z najdôležitejších činností súdu v rámci civilného sporového konania, pretože je základným predpokladom pre rozhodnutie súdu vôbec. Dôkazmi overený skutkový stav je významný aj z hľadiska posúdenia pravdivosti tvrdení účastníkov a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom k ich úspešnosti, obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, príp. štádia civilného procesu (sp. zn. IV. ÚS 329/04). Odvolací súd považuje za potrebné dodať k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov, že hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu považuje krajský súd za podstatné poukázať na to, že za skutkové vady je potrebné považovať aj také pochybenie súdu, ktoré spočíva v tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, predovšetkým takým dôvodom nesprávneho skutkového zistenia môže byť nesprávne hodnotenie dôkazných prostriedkov.

14. Za účelom posúdenia odvolacích dôvodov žalobcu sa krajský súd v potrebnom rozsahu oboznámil so spisovým materiálom. Z tohto vyplýva, že žalobca nadobudol pohľadávku poškodenej V. voči žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.2.2019 (č.l. 12 spisu). Poškodenej V. D. ako postupca oznamovala postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 15.2.2019 (č.l. 13 spisu). Žalobca si nárok na náhradu škody z postúpenej pohľadávky uplatnil u žalovaného listom zo dňa 15.2.2019 (č.l. 15 spisu). Žalovaný v konaní argumentoval odkazom na oznámenie o výške poistného plnenia (č.l. 33 spisu), ktoré je adresované poškodenej V. a v ktorom žalovaný uvádza spôsob, akým určil výšku poskytnutého poistného plnenia.

15. Krajský súd zvyrazňuje, že spisový materiál neobsahuje žiadne doklady preukazujúce doručenie či už listinných dôkazov predložených žalobcom (oznámenia o postúpení pohľadávky, čestného prehlásenia poškodenej, uplatnenia náhrady škody z postúpenej pohľadávky) alebo listinných dôkazov predložených žalovaným (predovšetkým Oznámenia o výške poistného plnenia zo dňa 6.3.2019) protistrane či označeným adresátom. V tomto smere je potrebné poukázať tiež na jednotlivé vyjadrenia či už žalobcu alebo žalovaného. Žalobca už v podanej žalobe uviedol, že na jeho účet bola síce dňa 7.3.2019 pripísaná suma 381,- Eur, avšak zároveň uviedol, že krátenie uplatneného poistného plnenia zo strany žalovaného nebolo ničím odôvodnené. Zároveň žalobca vo vyjadrení k podanému odporu (č.l. 40 spisu) namietal, že s ním žalovaný nekomunikoval a predloženú listinu oznámenia o výške poistného plnenia žalobcovi nedoručil, a teda sa žalobca o dôvodoch krátenia poistného plnenia a o dobe ukončenia šetrenia poistnej udalosti ku dňu podania žaloby nedozvedel. Na pojednávaní uskutočnenom pred okresným súdom dňa 25.9.2020 (zápisnica založená na č.l. 98-101 spisu) právny zástupca žalobcu výslovne namietal, že žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, keďže nevyrozumel žalobcu o skončení prešetrovania poistnej udalosti a neposkytol mu písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie. Žalovaný v ním podanom odpore síce uviedol, že jeho povinnosť podľa uvedeného zákonného ustanovenia bola splnená najneskôr listom zo

dňa 6.3.2019, ktorý mal žalobca priložiť k žalobe, avšak zo spisového materiálu je zrejmé, že tento list zo dňa 6.3.2019 žalobca k žalobe nepriložil a tento bol do súdneho spisu predložený až žalovaným ako príloha podaného odporu.

16. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku dospel k záveru o nepreukázaní dátumu, kedy si žalobca u žalovaného uplatnil nárok na plnenie z titulu poistnej udalosti. Žalovaný pritom skutočnosť, že mu táto výzva bola doručená, nijakým spôsobom v priebehu súdneho konania nespochybnil a čiastočné plnenie poskytol priamo na účet žalobcu uvedený v listine Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 15.02.2019 (č.l. 8, 15 spisu). Nakoniec aj z oznámenia o výške poistného plnenia zo dňa 6.3.2019 je zrejmé, že v čase vypracovania tohto oznámenia žalovaný disponoval faktúrou č. 0182019 (č.l. 11 spisu), ktorou žalobca fakturoval poškodenej V. prenájom náhradného vozidla sumou 498,- Eur. Ak okresný súd vyjadrenia žalobcu spochybňoval s tým, že podľa tvrdenia v žalobe malo dôjsť k uplatneniu nároku listom zo dňa 15.2.2018 a následne vo vyjadrení k odporu sa uvádza dátum 15.2.2019, tak je podľa názoru krajského súdu zrejmé, že sa jedná len o chybu v písaní, keď zo všetkých listinných dôkazov predložených v súdnom konaní je nepochybné, že správne má byť uvedený dátum 15.2.2019. Okresný súd tak na jednej strane spochybnil tvrdenia žalobcu ohľadom zaslania výzvy na poskytnutie poistného plnenia žalovanému, hoci je nepochybné, že žalovaný v čase, kedy vypracoval oznámenie zo dňa 6.3.2019, mal relevantné podklady k dispozícii, a na druhej strane okresný súd konštatoval, že žalovaný si splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP uvedeným oznámením o výške poistného plnenia, vo vzťahu ku ktorému v priebehu celého súdneho konania pred okresným súdom a následne tiež v podanom odvolaní žalobca namieta, že mu toto oznámenie doručené nebolo. Po oboznámení sa so spisovým materiálom krajský súd konštatuje, že zo strany žalovaného doposiaľ neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by skutočnosť doručenia tohto oznámenia žalobcovi preukazovali. Je tiež potrebné poukázať na obsah tohto oznámenia, ktoré nie je adresované žalobcovi, ale poškodenej V.. Ak aj žalovaný čiastočne plnil na účet žalobcu, toto plnenie samé o sebe nepreukazuje splnenie povinnosti žalovaného v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré žalovaný odmietol alebo znížil poistné plnenie. Okresný súd tak na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovým záverom, ktoré z tohto dokazovania neplynú, keďže žiadny z vykonaných dôkazov nesmeruje k preukázaniu skutočnosti reálneho doručenia oznámenia o výške poistného plnenia zo dňa 6.3.2019 žalovaným či už žalobcovi alebo poškodenej V. D.. Možno preto uzavrieť, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Krajský súd tak dospel k záveru, že je daný odvolací dôvod žalobcu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, keďže okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

17. Ako už bolo krajským súdom uvedené, okresný súd pri posudzovaní dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vychádzal zo záveru, že „nebolo dôvodné vyhodnotiť, že žalovaný nespĺnil zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 predmetného zákona“ s následným konštatovaním, že vo veci neboli naplnené zákonné predpoklady pre vznik práva žalobcu požadovať okrem istiny aj úroky z omeškania. Okresný súd tak na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru o splnení povinnosti žalovaného v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, hoci podľa názoru krajského súdu splnenie tejto povinnosti, teda povinnosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol alebo znížil poistné plnenie, z vykonaného dokazovania neplynie. Závery, ktoré okresný súd z týchto nesprávnych skutkových zistení vyvodil, sú preto podľa názoru odvolacieho súdu predčasné. Bude potrebné, aby okresný súd opätovne vyhodnotil, a to za splnenia povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti tak žalobcu ako aj žalovaného, otázku, či zo strany žalovaného došlo k splneniu jeho povinnosti podľa uvedeného ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Okresný súd ustáli, či zo strany žalovaného mala byť táto povinnosť splnená vo vzťahu k žalobcovi, ktorý pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení od poškodenej V. alebo vo vzťahu k tejto poškodenej, a to v kontexte vyhodnotenia skutočnosti, či oznámenie o postúpení tejto pohľadávky bolo žalovanému doručené. Až po ustálení v konaní rozhodujúcej otázky ne/splnenia tejto povinnosti žalovaným, bude namieste okresným súdom vyhodnotiť dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania.

18. Vo vzťahu k žalovaným vznesenej námietke nesprávneho právneho posúdenia veci krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje

právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom a poukázal na rozhodnutia iných senátov odvolacieho Krajského súdu v Žiline, ktoré v obdobných prípadoch konštatovali dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania. Vo vzťahu k dôvodnosti či nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania je, ako už bolo krajským súdom konštatované, predovšetkým potrebné opätovne okresným súdom posúdiť, či bola alebo nebola splnená povinnosť žalovaného podľa ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Krajský súd pritom považuje za potrebné poukázať na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, konkrétne na rozhodnutie sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, z ktorého vyplýva, že „...peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyplývajúcej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania.“

20. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

21. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

22. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

23. Pre budúci postup okresného súdu v prejednávanej veci tak krajský súd zvyrazňuje, že z citovaných zákonných ustanovení plynie, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazané k odseku 6 ustanovenia § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže odkazuje na nesplnenie povinností poisťovateľa, ktoré sú vyjadrené práve v odseku 6 ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. Je potrebné v danej sporovej právnej veci vychádzať z uplatneného nároku žalobcu, ktorý vyplýva z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý osobitný právny predpis v ust. § 11 ods. 7 stanovuje, kedy nastane splatnosť poistného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je plnenie splatné do 15-tich dní len čo poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (teda v časti poisťovateľom uznaného nároku), resp. po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (v tomto prípade nároku pôvodne neuznaného poisťovateľom, avšak následne uznaného súdom). Ide o zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poistného plnenia. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie čo i len čiastočne, je z hľadiska určenia času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť. V takomto prípade plnenie z takto

uznaného nároku je splatné do 15 dní od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že by poisťovateľ neplnil, vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania uplynutím tejto lehoty. Ak však poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížil poistné plnenie, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, pre určenie času plnenia (s následným vznikom právneho nároku poškodeného na prípadný úrok z omeškania) je relevantné až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak by si poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Podľa krajského súdu sa ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. týka výlučne nespĺnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 tohto zákona jasne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa § 11 ods. 6 tohto zákona. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

24. V konaní bude potom nutné ustáliť, či žalovaný splnil povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., teda či poskytol písomné vysvetlenie pre výšku poistného plnenia, ktoré si žalobca od žalovaného nárokoval. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení zníženia výšky plnenia je irelevantná, pretože v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému. Ak žalovaný uvedenú povinnosť splnil, tak by sa do omeškania s plnením dostal až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. V súvislosti s uvedeným právnym posúdením poukazuje odvolací súd na právny záver vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26. februára 2019, ako i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/335/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/233/2017. Krajský súd dodáva, že vychádzal aj zo svojich už skôr vydaných rozhodnutí vo veci sp. zn. 14Cob/127/2020, sp. zn. 13Cob/7/2019 a sp. zn. 13Cob/186/2019. Ďalej krajský súd poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 228/2020 - 8 zo dňa 26. mája 2012, konkrétne odsek 22. odôvodnenia, keď ústavný súd v súvislosti so sťažnostnou argumentáciou sťažovateľa poukázal na relevantnú časť odôvodnenia napadaných rozhodnutí, keď „...K tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní o dôvodnosti žaloby v celom rozsahu zaujal stanovisko v tejto veci aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 bod 16.3., keď uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“.

25. K argumentácii žalobcu odkazom na iné rozhodnutia Krajského súdu v Žiline uvádza odvolací súd, že má vedomosť o tom, že v obdobných sporových veciach nie je jednotná rozhodovacia prax všeobecných súdov, avšak má za to, že pokiaľ v sústave týchto všeobecných súdov Najvyšší súd Slovenskej republiky je súdnou autoritou najvyššou, tak potom aj v záujme právnej istoty je potrebné pri rozhodovaní vychádzať zo záverov vyjadrených Najvyšším súdom Slovenskej republiky. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, v ktorom uznesení sa v odseku 18., 18.1. odôvodnenia uznesenia poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017, sp. zn. 3Cdo/145/2017 práve v súvislosti s požadovaným úrokom z omeškania vo väzbe k ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. Krajský súd ďalej poukazuje aj na odseky 19., 20. odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, z ktorých vyplýva „Rovnako v okolnostiach posudzovanej veci si žalovaná splnila všetky zákonom požadované jej povinnosti, keď najskôr na základe oznámenia žalobcu 13. apríla 2012 v stanovenej lehote poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie a po právoplatnosti trestného rozsudku žalovaná listom z 13. decembra 2012 oznámila žalobcovi výšku poistného plnenia (bolestné, strata na zárobku počas PN, náklady spojené s liečením), dôvod 30 % krátenia poistného plnenia, ako dôvody neakceptovania niektorých položiek. Následne riadne a včas žalovaná plnila aj na základe rozhodnutí oboch nižších súdov, ktoré rozhodovali

o výške náhrady škody, keď prvostupňový súd určil spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 10 % a odvolací súd určil, že žalobca nenesie žiadne spoluzavinenie. Dovolací súd vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“

26. Krajský súd na základe uvedených zhodnotení pristúpil k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby žalobcu vo zvyšnej časti. Bude úlohou okresného súdu za naplnenia dôkaznej povinnosti tak žalobcu ako aj žalovaného, aby v ďalšom konaní opätovne vyhodnotil otázku splnenia či nesplnenia povinnosti žalovaného v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP a s príhľadnutím na vyhodnotenie tejto v konaní relevantnej otázky opätovne rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zmene skutkového a právneho stavu, bude okresný súd vychádzať z uvedených záverov krajského súdu. S ohľadom na zrušenie rozsudku okresného súdu vo výroku II., ktorým došlo k zamietnutiu žaloby žalobcu vo zvyšnej časti, pristúpil zároveň krajský súd aj k zrušeniu výroku III. tohto rozsudku, ktorým okresný súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ako výroku závislého od rozhodnutia vo veci samej.

27. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

28. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.